

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ: Της Δευτέρας 11 Οκτωβρίου 2010 ώρα 7.00 μ.μ. και
της Παρασκευής 15 Οκτωβρίου 2010 ώρα 11.00 π.μ.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Δευτέρα 11-10-2010

ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Οικονομικών

ΕΠΕΡΩΤΩΝΤΕΣ

1. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ

2. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

3. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ

4. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

5. ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ

6. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

7. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ

8. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ

9. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ

10. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

11. ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΛΚΙΔΗΣ

12. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ

13. ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ

14. ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ – ΣΠΕΝΤΖΑ

15. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ

16. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ

17. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ

18. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ

19. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ

Θέμα: Καλλιέργεια φορολογικής συνείδησης στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Πολύς λόγος γίνεται σήμερα για την οικονομική κατάσταση της χώρας μας, για την φορολογική νομοθεσία, τη φορολογική μεταρρύθμιση και την πορεία της χώρας μας στο μέλλον εν μέσω της οικονομικής κρίσης.

Η εκάστοτε πολιτική ηγεσία της χώρας κάνει λόγο για τη λήψη μέτρων για τη φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή, για την αποτελεσματικότητα του φορολογικού συστήματος. Οι πολίτες, οι εργαζόμενοι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι επιχειρηματίες από τη δική τους πλευρά κάνουν λόγο για την προάσπιση και διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους. Σε καμία περίπτωση, ωστόσο, δεν γίνεται λόγος για τις υποχρεώσεις των πολιτών σε μια ευνομούμενη και πολιτισμένη κοινωνία.

Ως πολίτες έχουμε λησμονήσει πως κάθε δικαίωμα απορρέει από μία υποχρέωση. Ενώ για άλλη μια φορά επιβεβαιώνεται πως η καλύτερη θεραπεία είναι η πρόληψη. Και η προληψη σε αυτήν την περίπτωση αφορά στην καλλιέργεια φορολογικής συνείδησης των Ελλήνων πο-

λιτών και την αλλαγή της νοοτροπίας μας απέναντι στις οικονομικές υποχρεώσεις μας με το Ελληνικό κράτος.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος για να είναι βιώσιμη και μακροπρόθεσμη, πρέπει να καλύψει το μεγάλο κενό που υπάρχει στο ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας. Τα παιδιά ουσιαστικά κοινωνικοποιούνται, πολιτικοποιούνται, διαμορφώνουν χαρακτήρα, αντιλήφεις, μέσα από την καθημερινή συναναστροφή τους στο σχολικό περιβάλλον και μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας, όπως αυτό διαμορφώνεται και ασκείται σήμερα, χωλαίνει σε ό,τι αφορά στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών, των αυριανών πολιτών, των μελλοντικών φορολογουμένων σε σχέση με τις υποχρεώσεις τους σε ένα ευνομούμενο κράτος και πιο συγκεκριμένα τις φορολογικές υποχρεώσεις των πολιτών.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως αν ανατρέξει κανείς στα μαθήματα διδασκαλίας σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού συστήματος, πουθενά δεν καλλιεργείται η ιδέα των υποχρεώσεων, δεν γίνεται αναφορά

στις υποχρεώσεις των πολιτών, τις υποχρεώσεις που στη συνέχεια διασφαλίζουν τα δικαιώματά τους. Όσον αφορά ειδικότερα στην καλλιέργεια φορολογικής συνείδησης στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας δεν γίνεται καμία απολύτως αναφορά. Μοναδική εξαίρεση αποτελεί μία αναφορά για τις υποχρεώσεις των πολιτών εν γένει, στο βιβλίο του μαθήματος της Πολιτικής Αγωγής για τις δύο τάξεις της Ε' και ΣΤ' του Δημοτικού Σχολείου. Πώς μπορούμε συνεπώς να έχουμε την απαίτηση από τους πολίτες της χώρας μας να έχουν φορολογική συνείδηση, όταν αυτή καλλιεργείται μόνο μέσα από το αίσθημα του φόβου του οικονομικού ελέγχου από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές, όπως η εφορία, η αστυνομία και η δικαιοσύνη;

Σε μια εποχή που σημειώνονται αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα με βάση τα νέα δεδομένα, όπως η εισαγωγή νέων τεχνολογιών στο εκπαιδευτικό σύστημα ως επικόλουθο της τεχνολογικής ανάπτυξης, η εισαγωγή μαθημάτων για την καλλιέργεια οικολογικής συνείδησης για την προστασία του περιβάλλοντος, η καλλιέρ-

γεια διατροφικής συνείδησης και η προώθηση της άθλησης για τη θωράκιση των παιδιών απέναντι στην αύξηση των ποσοστών παχυσαρκίας και του παιδικού διαβήτη, οφείλουμε να καλλιεργήσουμε τη φορολογική συνείδηση των παιδιών μέσα από τη σχολική τάξη, μέσα από την ευρύτερη εκπαιδευτική διαδικασία.

Κατόπιν τούτων, επερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

- Προβλέπεται να εξετάσουν και να προωθήσουν τα αρμόδια Υπουργεία ένα ευρύτερο πρόγραμμα σε όλες τις βαθμίδες του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος για την ανάπτυξη του αισθήματος της φορολογικής συνείδησης των αυριανών πολιτών;

- Για ποιο λόγο δεν έχει διευρυνθεί μέχρι σήμερα η διδασκαλία μαθημάτων πολιτικής αγωγής και καλλιέργειας ισόρροπων αισθημάτων υποχρεώσεων και δικαιωμάτων σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας μας;

(Αριθμ. Βιβλ. Επερ.3, ημερ. καταθ. 4-10-2010)

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Παρασκευή 15-10-2010

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Οικονομικών

ΕΠΕΡΩΤΩΝΤΕΣ

1. ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ
2. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ
3. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ
4. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ
5. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ
6. ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ
7. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
8. ΔΙΑΜΑΝΤΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ
9. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
10. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ
11. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ | 12. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ
13. ΒΑΡΒΑΡΑ (ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
14. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
15. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ
16. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ
17. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ
18. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ
19. ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ
20. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ
21. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ |
|--|---|

Βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη και επικίνδυνη περίοδο. Ο λαός είναι αντιμέτωπος με τις συνέπειες μιας βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης και της άγριας ολομέτωπης επίθεσης της κυβέρνησης και των διεθνών συμμάχων της στο εισόδημα και σε κατακτήσεις, προκειμένου να προστατεύουν την υψηλή κερδοφορία, την ισχυροποίηση των μονοπωλιακών ομίλων.

Η καλλιέργεια προσδοκιών για πακέτο κοινωνικών μέτρων για τα πιο φτωχά και εξαθλιωμένα λαϊκά νοικοκυριά, το οποίο προβάλλει η κυβέρνηση σαν φιλολαϊκό θα αποδειχθούν «φρούδες ελπίδες». Αποτελεί κοροϊδία να επαγγέλλεται η Κυβέρνηση την κοινωνική ευαισθησία για τους κοινωνικά και οικονομικά αδύνατους από τη στιγμή που η κυβερνητική πολιτική αποτελεί παράγοντα επιδείνωσης της θέσης τους.

Η ραγδαία επιδείνωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων, η καθημερινή όξυνση των προβλημάτων τους δεν προέρχονται από κάποια λάθη, ή κάποιες παραλείψεις των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, αλλά από τη συνειδητή πολιτική στήριξης και υπηρέτησης των μεγάλων συμφερόντων.

Μεγάλοι κίνδυνοι για το λαό και τη χώρα απορρέουν από τους μεγάλους ανταγωνισμούς μονοπωλιακών ομίλων και ιμπεριαλιστικών χωρών που συγκρούονται στην περιοχή μας. Την πολιτική ενεργητικής συμμετοχής σε αυτόν τον πόλεμο συμφερόντων ακολούθησαν και ακολουθούν όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις, και του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Η ανάπτυξη συνεργασίας με το κράτος του Ισραήλ, τα σχέδια ΝΑΤΟποίησης και συνεκμετάλλευσης του Αιγαίου, ανοίγουν νέο επικίνδυνο κεφάλαιο συμμετοχής και εμπλοκής της χώρας σε επιθετικούς ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και ανταγωνισμούς.

Το «επικαιροποιημένο» μνημόνιο σηματοδοτεί κλιμάκωση της επίθεσης κατά των εργατικών – λαϊκών δικαιωμάτων. Επιδιώκει όχι μόνο να πληρώσει ο λαός τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης αλλά και να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο η θέση των κεφαλαιοκρατών. Εξειδικεύει και προσθέτει νέες αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις

στο γνωστό μνημόνιο που αποτελεί συγκεκριμενοποίηση και υλοποίηση μέτρων που εδώ και δεκαετίες επεδίωκε η πλουτοκρατία, προγραμμάτιζε η ΕΕ και τα είχαν στα προγράμματά τους το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ. Αποδεικνύει ότι η επιχείρηση εξολόθρευσης των εργατικών – λαϊκών κατακτήσεων που έχουν εξαπολύσει κεφάλαιο – κυβέρνηση – ΕΕ αποτελεί μονόδρομο για αυτούς να θωρακίσουν την ανταγωνιστικότητα και την επιτάχυνση συγκέντρωσης του κεφαλαίου, δηλαδή την ενίσχυση παντού των επιχειρηματικών ομίλων, της κυριαρχίας και της κερδοφορίας τους.

Βασική επιδίωξη και της νέας δέσμης μέτρων είναι η συνδυασμένη επίτευξη των στόχων:

1. Της διαχείρισης της κρίσης και του δημοσιονομικού προβλήματος σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων, μέσα από την κλιμάκωση της επιχείρησης αφαίμαξης του λαϊκού εισοδήματος.

• Με τη διεύρυνση της βάσης του ΦΠΑ και τη μεταφορά σε ανώτερο συντελεστή σημαντικού ποσοστού εμπορευμάτων και υπηρεσιών.

• Με την αύξηση της φορολογίας στο πετρέλαιο θέρμανσης.

• Με τη σταδιακή εισαγωγή «πράσινου φόρου» στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

• Με τη μη χορήγηση τιμαριθμικής προσαρμογής στις συντάξεις. Με την αύξηση των τιμολογίων των πρώην ΔΕΚΟ κ.α.

• Με το εισιτήριο στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων.

• Με την εκ νέου μείωση των αμοιβών των δημοσίων υπαλλήλων.

• Με τη μείωση του επιδόματος ανεργίας τη στιγμή που η ανεργία αυξάνεται.

2. Της αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης της διαμόρφωσης φθηνότερης εργατικής δύναμης χωρίς δικαιώματα και κατακτήσεις.

• Με την κατάργηση στην πράξη των συλλογικών συμβάσεων.

• Με την επέκταση της προσωρινής μερικής απασχόλησης.

• Με τον περιορισμό της συνταξιοδοτικής δαπάνης – κύριας και επικουρικής ασφάλισης- στο 2,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2060.

• Με τη μη παροχή από το κράτος καμίας εγγύησης για τις επικουρικές συντάξεις.

• Με τη δραστική συρρίκνωση των βαρέων και ανθυγειειών επαγγελμάτων.

3. Της κρατικής στήριξης και θωράκισης των μονοπωλιακών ομίλων, την επιτάχυνση της συγκέντρωσης και συγκεντρωποίησης του κεφαλαίου.

• Με την επιτάχυνση της «απελευθέρωσης» τομέων στρατηγικής οιμασίας και την ιδιωτικοποίηση των πρώην ΔΕΚΟ.

• Με το άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελμάτων και τη διαμόρφωση του τομέα της λεγόμενης κοινωνικής οικονομίας, ανοίγει νέα πεδία κερδοφορίας για τη διοχέτευση των υπερσυσσωρευμένων κεφαλαίων.

• Με τα προνόμια του αναπτυξιακού νόμου και τις φοροαπαλλαγές των κερδών.

• Με την στήριξη των τραπεζικών ομίλων.

Τη στήριξη του επικαιροποιημένου μνημόνιο αλλά και το συνεργατικό κυβέρνητικό έργο κλιμακώνει την επίθεση, η κυβέρνηση με μια ενορχηστρωμένη επιχείρηση επιδιώκει να καλλιεγήσει αυταπάτες στον λαό προβάλλοντας ότι δήθεν «επιθυμίες πιάνουν τόπο» και «αποδίδουν καρπούς». Κάτιού, δεν πρέπει να έχει καμία προσδοκία.

Αυτείς οι θυσίες που ζητούν η κυβέρνηση και το κεφαλαιο από το λαό, δεν πρόκειται να οδηγήσουν σε καλύτερες μέρες αλλά να φέρουν ανάπτυξη για το λαό. Ανάπτυξη με υψηλές ανεργούς είχαμε και με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, όπως τις κυβερνήσεις της ΝΔ. Ήταν ανάπτυξη που ωφελούσε τα μονοπώλια και γι' αυτό οδήγησε στη σημερινή ανεργομηκή κρίση, στα ελλείμματα και στο διογκωμένο περιοχικό χρέος. Γι' αυτό και η επιδείνωση για το λαό είναι η νέα επιθετική προσπάθεια την εκδηλωθεί η κρίση.

Η επιθετική απέναντι στα λαϊκά δικαιώματα θα συνεχιστεί καθώς θα έχουμε ανάπτυξη στο όνομα της διατήρησης των ρυθμών ανάπτυξης και της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας.

Η οικονομική θυσία, όπως δείχνει και η διεθνής εμπειρία, είναι η γνήσιας τις εκτιμήσεις του ΚΚΕ, θα είναι αναιμική και ιθητής, θα έχει προσωρινό χαρακτήρα και θα προετοιμάζει την επόμενη κρίση.

Είναι απόλυτό ότι καμιά από της προτάσεις της αστικής πολιτικής δεν περιέναι να οδηγήσει σε φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση. Ούτε η «περιοριστική» πολιτική της κυβέρνησης που συμβάλλει στην παρατεταμένη, βαθύτερη ύφεση την επεκτατική «αναπτυξιακή» διαχείριση που διογκώνει το κρατικό χρέος. Είναι επιτακτική ανάγκη τα λαϊκά να αποτελέσουν σε επίπεδο οικονομίας και πολιτισμού σε δικαιώματα της λαϊκής οικογένειας, για την ανάπτυξη, την εργασία και τα δικαιώματα της λαϊκής οικογένειας, για την ανάπτυξη, την εργασία και τα δικαιώματα της λαϊκής οικογένειας, για την ανάπτυξη, την εργασία και τα δικαιώματα της λαϊκής οικογένειας.

Ο καρπούλισμός δεν γίνεται ανθρώπινος, ούτε μπορεί να γιατρεί την από την κρίση και τις οξυμένες αντιφάσεις του, γιατρεί την εξεπερασμένος και παρασιτικός, εμποδίζει την κοινωνία, εξέλιξη, γίνεται όλο και πιο επικίνδυνος για την ανθρωπότητα, το λαό, το περιβάλλον.

Για να αποτελέσει και πολύ περισσότερο να ανατραπεί η αντιλαϊκή πολιτική χρειάζονται συντονισμένοι, μαζικοί αγώνες. Για να έχουν αποτέλεσμα, χρειάζεται ανασύντα-

ξη από τα κάτω του εργατικού λαϊκού κινήματος σε ένα ενιαίο λαϊκό μέτωπο πάλης ισχυρό και ικανό με τα αιτήματα και τις δράσεις του να απαντά στις άμεσες ζωτικές ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων και ταυτόχρονα να επιδρά στην αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων, να συγκεντρώνει και να μαχητικοποιεί δυνάμεις υπέρ της μόνης εναλλακτικής διεξόδου που υπάρχει, της λαϊκής εξουσίας και οικονομίας. **Αυτός είναι ο δρόμος της λαϊκής εξουσίας – οικονομίας, αναγκαίος, ώριμος και ρεαλιστικός όσο ποτέ.**

Στα πλαίσια αυτά:

Ο λαός να αρνηθεί να πληρώσει τα βάρη της κρίσης και το χρέος που δημιούργησαν η υψηλή κερδοφορία των μονοπωλίων και ο πακτωλός της κρατικής χρηματοδότησης. Να διεκδικήσει να φορολογηθούν δραστικά τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου με συντελεστή 45%. Να σταματήσουν οι δαπάνες για ΝΑΤΟϊκούς εξοπλισμούς, να επιστρέψουν όλες οι στρατιωτικές αποστολές.

Να εκφραστεί μαζική λαϊκή οργανωμένη δράση κατά της ακρίθειας, των φορολογικών μέτρων, της ληστείας από τις τράπεζες, που οδηγούν στη φτώχεια τις λαϊκές οικογένειες. Για να δοθεί επίδομα ανεργίας στους ανέργους και πλήρης και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περιθαλψή για αυτούς και τις οικογένειές τους. Να καταργηθεί ο ΦΠΑ στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης. Να ματαιωθούν οι αυξήσεις στο ψωμί, στα τιμολόγια στο νερό, στο ρεύμα, στο τηλέφωνο. Να διαγραφούν τα χρέη των ανέργων και χαμηλά αμειβόμενων εργαζόμενων. Να απαγορευτούν με νόμο οι πλειστηριασμοί κύριας ή δευτερεύουσας κατοικίας και αγροτικής εκμετάλλευσης. Να γίνουν δεκτά στους παιδικούς σταθμούς όλα τα παιδιά χωρίς όρους και προϋποθέσεις και να καταργηθεί κάθε είδους πληρωμή από τους γονείς.

Ο λαός τώρα πρέπει να προτάξει την ικανοποίηση των σύγχρονων δικαιωμάτων και αναγκών του με βάση τις δυνατότητες της εποχής, της επιστήμης.

Η σταθερή εργασία για όλους, σε ανθρώπινες και ασφαλείς συνθήκες με διευρυμένο ελεύθερο χρόνο. Η κατάργηση κάθε είδους και μορφής ελαστικής – προσωρινής εργασίας. Η διασφάλιση του λαϊκού εισοδήματος. Η σύγχρονη Κοινωνική Ασφάλιση. Η δραστική μείωση των ορίων συνταξιοδότησης. Οι υψηλού επιπέδου δημόσιες δωρεάν παροχές στην Υγεία, την Παιδεία, την Πρόνοια με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας σ' αυτούς τους τομείς. Η μετατροπή του αθλητισμού και του πολιτισμού από εμπορεύματα σε δικαιώματα. Η διασφάλιση της διατροφικής επάρκειας. Η αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας, η ανάπτυξη των ζωτικών υποδομών που αφορούν στην αντοσιομική και αντιπλημμυρική θωράκιση, στην πυρο-προστασία, στην προστασία του περιβάλλοντος. Απαιτούν ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της εξουσίας, ανάπτυξη με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες και όχι τις ανάγκες των μονοπωλίων, άλλη κοινωνική οργάνωση: Για να διασφαλιστούν χρειάζεται επιστημονικός κεντρικός πανεθνικός σχεδιασμός, λαϊκή εξουσία, κοινωνικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, δηλαδή των μονοπωλίων, στην ενέργεια, στη βιομηχανία, στις τηλεπικοινωνίες, στις συγκοινωνίες, στις πρώτες ύλες, στο εξωτερικό εμπόριο και το χονδρεμπόριο, στις τράπεζες.

Διαμόρφωση και στήριξη παραγωγικών συνεταιρισμών

των φτωχών και μεσαίων αγροτών και επαγγελματοβιοτεχνών.

Αποδέσμευση της χώρας από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, ΕΕ και NATO, απεμπλοκή απ' τους επιθετικούς σχεδιασμούς.

Λύση για τον λαό δεν μπορεί να έρθει από κινήσεις κορυφής και χωρίς να θιχτούν η οικονομική κυριαρχία και η εξουσία των μονοπωλίων, ο «ευρωμονόδρομος» και κάθε ιμπεριαλιστική ένωση – συμμαχία, χωρίς οργανωμένο

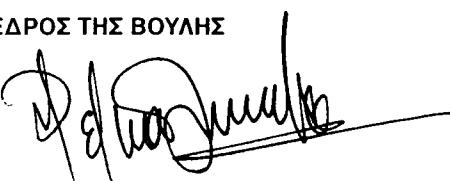
εργατικό κίνημα και λαϊκή συμμαχία σε σύγκρουση με τα μονοπώλια, τα κόμματα, τις κυβερνήσεις τους. Το ζήτημα δεν είναι να αλλάξει η κυβέρνηση αλλά να αλλάξει η τάξη που βρίσκεται στην εξουσία.

ΕΠΕΡΩΤΑΙ η κυβέρνηση για την πολιτική που συνεχίζει την επίθεση στα λαϊκά δικαιώματα για να στηρίξει την κερδοφορία του κεφαλαίου.

(Αριθμ. Βιβλ. Επερ. 2 Επικ. 2, ημερ. καταθ. 28-9-2010)

Αθήνα, 8 Οκτωβρίου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΑΝΙΚΟΣ